

Murad Maas nieuwe applicatiebeheerder

Per 1 september 2012 ben ik bij Vogeltrekstation in dienst getreden als de nieuwe applicatiebeheerder van GRIEL. Het is mijn taak GRIEL en de onderliggende database zo goed mogelijk te laten werken, gebruikers te ondersteunen en onderzoekers te voorzien van gegevens. Gedurende de laatste 20 jaar ben ik in diverse ICT functies werkzaam geweest. Daarnaast houd ik me bezig met het bewerken van hout. Ik geef ook cursussen in houtbewerking.

Murad Maas, m.maas@nioo.knaw.nl

Murad Maas

Uitwerken kerkuilgegevens

Marc van Leeuwen

Het leek me netjes om jullie op de hoogte te stellen van het feit dat ik als vrijwilliger begin met de analyse van alle beschikbare ringgegevens van kerkuilen bij het Vogeltrekstation. Ik wil bij deze ook jullie medewerking vragen aan dit project.

Het is een onvoorstelbare bulk aan gegevens (ruim 120.000 Excel 'regels') en ik zal er dus ook wel een paar jaar over doen voordat er iets van 'naar buiten' komt, maar ik zie dat ook wel als mijn persoonlijke uitdaging. Er zal van alles moeten worden bedacht om er bruikbare resultaten uit te destilleren.

Hoewel veruit het overgrote deel van de gegevens zoals ik die nu gezien heb wel lijkt te kloppen, zitten er ook wat vreemde zaken in die vragen oproepen. Niet verrassend zitten die vooral in de (publieke)terugmeldingen en in oude ringgegevens. Het is goed mogelijk dat ik daarover contact opneem met de betreffende melders. Gelukkig zitten bij de recentere meldingen soms mailadressen. Voor oudere meldingen moet ik mogelijk teruggrijpen op het papieren archief...

Het is mijn intentie af en toe melding te maken van de voortgang van het 'project'.

*Marc van Leeuwen,
MHRijlaarsdam1993@kpnmail.nl*

Ervaringen met kerkuilen in de kop van Drenthe

Arend Veenstra

Hoewel ik in het verleden wel eens wat geschreven heb over kerkuilen, lijkt het me de moeite waard nu nog eens wat uitvoeriger over mijn bevindingen met deze nachtvogels te schrijven. De kerkuil broedt hier in de Kop van Drenthe op meerdere plaatsen, bij voorkeur in boerderijen in nestkasten, achter uilenborden en dergelijke.

Het valt mij op dat deze vogel op vele plaatsen door mensen geaccepteerd wordt, ook al merk je nadrukkelijk dat ze aanwezig is. Overal vind je braakballen en witte 'krijtstrepen' vogelpoep, ook op plekken die moeilijk geaccepteerd kunnen worden, zoals op auto's, werktuigen en dergelijke. Je ziet dan ook, dat menig 'uilenbezitter' zijn materiaal afdekt met kleden, of deze kleden in de nok van de schuur hangt, zodanig dat de uilen daarboven rondvliegen. Ook worden kasten soms zo opgehangen, dat er alleen een uitgang naar buiten is.

Verder vind ik het opvallend, dat er in menig schuur waar kerkuilen verblijven, ook zwaluwen huizen. Zowel boerenzwaluwen binnen, als huiszwaluwen aan de buitenzijde van gebouwen. Hoewel ik nimmer zag dat er zwaluwen door kerkuilen geslagen werden, zou me dat niet verbazen. (Inmiddels heb ik Jan Stadman uit Assen geraadpleegd, die heel veel braakballen van kerkuilen heeft verzameld en uitgeplozen en hij kwam vrijwel nooit schedeltjes van zwaluwen tegen.)

Vanaf 1959 ben ik begonnen met het ringen van vogels en het zou tot medio 1963 duren, voor ik de eerste jonge kerkuilen wist te ringen. Ik kreeg een tip van boer Mulder uit